

திராவிட சினிமா

21

கலைஞர் திரைப்படங்களின் பட்டியலில் இந்தப் படத்தைக் கண்ட போது பெரும் ஆச்சரியத்துக்கு உள்ளானேன். ஏனென்றால், பெரும்பாலான கலைஞர் படங்கள் வழக்கமாக நினைவில் இருக்கும். அவற்றின் பெயரைக் கண்டவுடன் எந்தவித ஐயமுமின்றி அடையாளப்படும்.

‘இருவர் உள்ளம்’ திரைப்படம் இந்த வகையில் ஒரு மாற்றாக இருந்தது. அந்தப் படத்துக்கு கலைஞர்தான் திரைக்கதை-வசனம் எழுதியிருக்கிறாரா என ஒருமுறைக்கு இருமுறை சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பிரச்சினை திரைப் படத்திலோ, கலைஞர் அவர்களின் எழுத்திலோ இல்லை. மாறாக அந்தத் திரைப்படத்தை, பதினம் வயதில் சிவாஜி கணேசன் படமாக அடையாளப் படுத்திக் கொண்ட எனது நினைவுதான்.

கலைஞர் திரைக்கதை-வசனம் எழுதிய திரைப்படம், அவரது முத்திரையான காதல் கொஞ்சம் மொழி வசனங்களைக் கொண்ட படம், எப்படித் தடம் புரள முடியும்? கலைஞர் எனும் திரைக்கதை வசன ஆசிரியரை முழுக்க ஓர் அரசியல் சார்ந்த, அதிலும் முற்றாக திராவிட அரசியல் சார்ந்த திரைப்படங்களோடு மட்டும் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டதே என் பிழை. ஒரு மாபெரும் திரைக்கதையாசிரியருக்கான சிறப்பு அத்தனைவிதமான களங்களையும் கையாளும் திறன்தானே..!

திரைக்கதையான நாவல்

ஒரு திரைக்கதாசிரியரின் முன்பு உள்ள சவால், பல பரிமாணங்கள் கொண்டது என்கிறது திரைக்கதை எழுதுதல் குறித்த கோட்பாடுகள். கலைஞர், கோட்பாடுகளை அவர் போக்கில் உருவாக்கியவர். அதாவது அவரது திரைக்கதைகளை வாசித்தால் அவர் அவற்றைக் கையாண்ட நுட்பங்கள், கோட்பாடுகள் சட்டகங்களைக் கடந்தும் இயங்குவதைக் காண முடியும். ‘இருவர் உள்ளம்’ திரைப் படமே அத்தகைய நல்ல உதாரணம் எனலாம்.

தமிழ் நாவலாசிரியர் லட்சுமி (திரிபுரசுந்தரி) அவர்களின் ‘பெண்மனம்’ என்ற நாவலுக்குத்தான் கலைஞர் திரைக்கதை வசனம் எழுதியிருக்கிறார். இந்தச் செய்தியே கொஞ்சம் ஆச்சரியமானதுதான். எழுத்தாளர் லட்சுமி அவர்கள் பிரபல ஆங்கில நாவலாசிரியர்களான சார்ல்ட் பிராண்டே - எமிலி பிராண்டே நாவல்களின் பாதிப்பில் தமிழில் எழுதிக் குவித்தவர்.

அவர் எழுதிய நாவலுக்குத் திரைக்கதை வசனம் எழுதும் பொறுப்பு கலைஞரிடம்

திராவிடக் கொள்கைகளை, சமதர்ம நோக்கங்களை, சமூகநீதிச் சிந்தனைகளைத் திரைத்துறை மூலம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தனர் நமது முன்னோடிகள். அந்த வகையில் திரைப்படம் என்கிற நவீன ஊடகத்தின் மூலம் அரசியல் மாற்றத்துக்கான திருப்புமுனைகளை உருவாக்கின, திராவிடம் பேசிய திரைப்படங்கள். அந்த வரலாற்றை மீண்டும் வாசிக்கத் தருகிறது திராவிட சினிமா.

படங்கள் உதவி : ஞானம்

■ வீ.மா.ச.சுபகுணராஜன்

வார்த்தைகளில்லை. பரிசுகளால் மடக்கி விட நினைப்பவனிடம், ‘இருதயம் இந்த வாட்ச் மாதிரி கட்டையில் வாங்கும் பொருளல்ல. நீ தலைகீழாக நின்று தவம் செய்தாலும், உன்னிடம் நான் ஏமாற மாட்டேன்’ என நிராகரிக்கிறான் சாந்தா.

செல்வம் உருவாக்கும் அவப்பெயரால் கட்டாயத் திருமணத்துக்கு நிர்பந்திக்கப்படுகிறான். ஆனால், மண உறவை ‘காதலாக’ அங்கீகரிக்க மறுக்கிறான். நிராகரிப்பின் வலியில், ‘உன் கண்ணின் ஒளியிலே உன்னைப் பார்க்கிறேன். என் இதயத்திலே உன்னைப் பார்க்கிறேன்’ என செல்வத்தின் இறைஞ்சல் ஏற்கப்படுவதில்லை. இது முதல் உச்சம்.

மகனைத் தூக்கிலிடும் அப்பா

தன் காதலை நிறுவும் போக்கில் அவனிடம் திருமணப் பந்தத்தின் உரிமையைக் கோராமல் வாழ்கிறான். ஆனால் அவனது குற்றங்களின் கொடுங்கரமாகத் தொடர்கிறான் வசந்தி. அவளது

கோட்பாடுகளை உடைத்த இருவர் உள்ளம்

திர்வு வழக்கமான கலைஞர் பாணி வழக்காடு மன்ற வாது பிரதிவாதங்கள் வழியாக அரங்கேறுகிறது. ஆனால் ஊடாகத் தெரிப்பான பகுத்தறிவுச் சிந்தனைக்கான துணை/இணைக்களமும் உண்டு.

திருமணம் என்றொரு எலிப்பொறி

‘நடிகவேன்’ எம்.ஆர்.ராதா முற்றிலும் நேர்மறையான பாத்நிரமேற்று நடத்த திரைப்படம். பின்னை வேண்டாமெனக் காசிக்குப் போய் வந்து இரட்டைப் பின்னை பெற்றுக் கொள்கிறார்.

நாயகன் செல்வம் ஒரு காதல் மன்னன் அல்லது ‘பிளே பாய்’. அறிமுகமாகும் போதே ‘பறவைகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு விதம்’ என உல்லாசமாகப் பெண்களுடன் பாடி ஆடித் திகிறான். பெங்களூரில் மருத்துவப் படிப்பைவிட இந்தக் கேளிக்கைக்கே முன்னுரிமை.

காதலிக்கவே நேரம் போதாதவனுக்குக் கல்யாணம் என்றால் கசப்பு. ‘திருமணம் என்பது ஒரு எலிப் பொறி. அதிலிருக்கும் தேங்காய்க்கு ஆசைப்பட்டு உள்ளே போனால், குடும்பம் எனும் சுமையைச் சுமத்தி விடுவார்கள்’ என்பதே கவலை. காம லீலைகளை காதல் எனக் கருதுபவனுக்குக் காதலைக் கையாளத் தெரிவதில்லை. ‘உன்னைத் தேடிவரும் அதிர்ஷ்டத்தை எட்டி உதைக்காதே. எனக்கென்ன படிப்பில்லையா, பணமில்லையா, அழகில்லையா’ எனப் பேசி, தான் காதலிக்கும் பெண்ணான சாந்தாவைத் திருமணத்துக்குச் சம்மதிக்க வைக்க முயல்கிறான்.

பணத்துக்காக வந்த பெண்களோடு மட்டுமே பழகியவனுக்கு உள்ளத்தின் உருக்கத்தைச் சொல்ல

கணவன் பரமாத்மாவும் உடந்தை. திருமணத்துக்குப் பின்னும் தன் லீலையைத் தொடரும் வசந்தி பரமாத்மாவால் கொலை (ஆம்... கொலைகாரன் பெயர் பரமாத்மா) செய்யப்பட, பழி செல்வத்தின் மீது விழுகிறது. இது இரண்டாவது உச்சம். சாந்தா செல்வத்தின் உண்மையான காதலை உணரத் தொடங்கும் போது இந்த விபரீதம் நிகழ்கிறது.

எப்போதும் மகன் செல்வத்தின் நடத்தையில் வெறுப்புற்றிருக்கும் அப்பா, நீதிமாணிக்கம், அரசு வழக்கறிஞராக, மகனுக்கெதிராக வாதிட்டு, அவனுக்குத் தூக்கு வழங்க வேண்டுகிறார். சாந்தாவோ செல்வத்தின் சார்பாக அவன் குற்ற மற்றவன் என்பதற்கான சாட்சியாக நின்று, அவனது விடுதலைக்காகக் கண்ணீர் விட்டுப் போராடுகிறான்.

செல்வத்தின் தந்தை அவனைத் தூக்கு மேடைக்கு அனுப்புகிறார். செல்வமோ அந்தத் தூக்குக் கயிறை முத்தமிடுவதன் மூலம் அப்பாவின் புகழ் கிரீடத்தில் ஒரு மாணிக்கக் கல்லைப் பொருத்துகிறான். இந்த நன்றிக்காக என் கல்லறையில் ஒரே ஒரு மலரை வைத்து மன்னித்து விட்டேனடா மகனே’ என்றால் போதும் என்கிறான்.

என் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட பழி, பாவம், களங்கம் அனைத்தையும் சாந்தாவின் கண்ணீர் கழுவி விடும் என்கிறான். எதிர்த்தரப்பு வக்கீலாக அண்ணன் ஞானசிகாமணி வாதாடி தம்பியை நீதியின் முன் நிரப்பாதி என நிரூபிக்கிறார். சிவாஜி, சரோஜாதேவி, எம்.ஆர்.ராதா, ரங்காராவ் நடத்து கே.வி.மகாதேவன் இசையில் வெளிவந்தது இந்தப் படம். ...படம் விரியும்

நீண்ட உச்சம் கொண்ட திரைக்கதை

திரைக்கதையை வழக்கமாக மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொள்வதே போக்கு. தொடக்கம், உச்சம், தீர்வு என்பதாகக் கொள்ளலாம். உச்சத்தின் பிரதானப் போக்கு ஒரு சிக்கலை உருவாக்குவதாக / முன் வைப்பதாக இருக்கும். திரைக்கதை களில் மூன்று பகுதிகளும் ஒரே சீரான நேர ஒதுக்கீடு கொண்டவையாக இருப்பதில்லை. அதைத் தீர்மானிப்பதில்தான் திரைக்கதையாசிரியரின் விற்பன்னத்துவம் உள்ளது.

இந்தப் படத்துக்கான திரைக்கதை அமைப்பில் சிறிய அளவில், நாயகனின் குணம்சத்தை அறிமுகம் செய்யும், தொடக்கத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். திரைக்கதையின் நீண்ட பகுதியை உச்சமே நிறைத்துள்ளது. உச்சத்தினை ஒற்றையாகவன்றி இரண்டாக அமைத்துள்ளார். அதாவது ஓர் உச்சம் இன்னொர் உச்சத்துக்கான தீர்வை நோக்கிய பயணத்தில் தனக்கான தீர்வைக் கண்டடைகிறது.

‘இருதயம் இந்த வாட்ச் மாதிரி கட்டையில் வாங்கும் பொருளல்ல. நீ தலைகீழாக நின்று தவம் செய்தாலும், உன்னிடம் நான் ஏமாற மாட்டேன்!’

உடைக்க வேண்டிய உளவியல்!

கூடந்த வாரம், பெங்களூர் நகரம் மற்றும் புறநகர் பகுதிகளுக்கு ஆட்டோவில் பயணம் செய்தேன். அப்போது பல இடங்களில் 10 முதல் 15 வயதிருக்கும் குழந்தைகள் 12-20 பேர் வரை கும்பலாக நின்றுகொண்டு, வரும் அனைத்து வாகனங்களையும் வழிமறித்து பிள்ளையார் சதுர்த்தி வசூல் செய்து கொண்டிருந்தனர். பண்டிகை நாட்கள் நெருங்க நெருங்க இந்த வசூல் கடுமையாக இருக்கும் என ஆட்டோ ஓட்டுநர் தெரிவித்தார். இப்படியான வருங்காலத்தவர்களைத்தான் மதப் பண்டிகை என்னும் பெயரில், வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது இந்துத்துவம். இங்கேதான் நாம் நுட்பமாகக் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று உள்ளது.

பண்டிகை என்கிற பெயரில் உயரம் உயரமாக திவ் பிள்ளையார் சிலைகளைத் தெருக்களில் வைத்து வழிபடுவதற்கும், அதைத் தண்ணீரில் கரைக்கிறேன் என்னும் பெயரிலும், வசூல் வேட்டை செய்வது என சூத்திரர்களே. ஆனால்,

வேளாவேளைக்கு அந்தச் சிலைகளுக்குப் பூஜை செய்வது, தீபம் காட்டுவது போன்றவற்றைப் பார்ப்பனர்கள் வந்து செய்வர். இதற்கு தனிச் சம்பளம் மற்றும் தட்டில் விழும தொகையையும் எடுத்துக்கொள்வர்.

வசூல் செய்வது, ஆட்டம் ஆடுவது, பண்டிகை என்னும் பெயரில் ஆர்ப்பாட்டமும் அடாவடியும் செய்வதில் ஒரு பார்ப்பனரைக் கூடப் பார்க்க முடியாது. அதே நேரம் அந்தச் சிலையைச் சுற்றி எப்படி யெல்லாம் இருக்க வேண்டும், யாரெல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்ட இடம்வரை வர வேண்டும் என்றெல்லாம் முடிவு செய்வது பார்ப்பனர்களே. இந்தப் படிநிலையத்தான் அனைத்து மட்டங்களிலும், அத்தனை விடயங்களிலும் செய்துகொண்டிருக்கிறது இந்துத்துவம். அந்தத் தொடர்ச்சியை உடைக்க முயற்சி செய்தால் மட்டுமே பார்ப்பனியத்தின் பிடியில் இருந்து வெளியேற முடியும்.

-எழுத்தாளர் இனியன்

[:] :ப்ளாஷ்பேக்

சுமார்

வீரவாள் பரிசு!

2002 -ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த கோவை மாவட்டத்தில், மூன்று நாட்கள் இளைஞர் அணி பயிற்சிப் பாசறைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. நகர இளைஞர் அணி அமைப்பாளர் என்ற முறையில் நானும் பங்கேற்றேன். அதன் பின்னர் 2 ஆண்டுகள்

கழித்து, உடுமலைப்பேட்டையில் தளபதி அவர்கள் கலந்து கொண்ட பொதுக்கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தோம். அப்போது, பயிற்சிப் பாசறையில் பெற்ற படிப்பினைகள் செயலாக்கம் பெறுவது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைவதாக குறிப்பிட்டுப் பேசினார். உடுமலை நகர இளைஞர் அணி சார்பாக, மேடையில் தலைவர் அவர்களுக்கு வெற்றி வீரவாளைப் பரிசாக வழங்கினோம். இது அவருடன் மேடையில் எடுத்துக்கொண்ட புகைப்படம்.

-யு.என்.பி.சுமார்
தலைமைப் பொதுக்குழு
உறுப்பினர், திருப்பூர் தெற்கு மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குழிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்பங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸ்அப் எண்: 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவுலம்

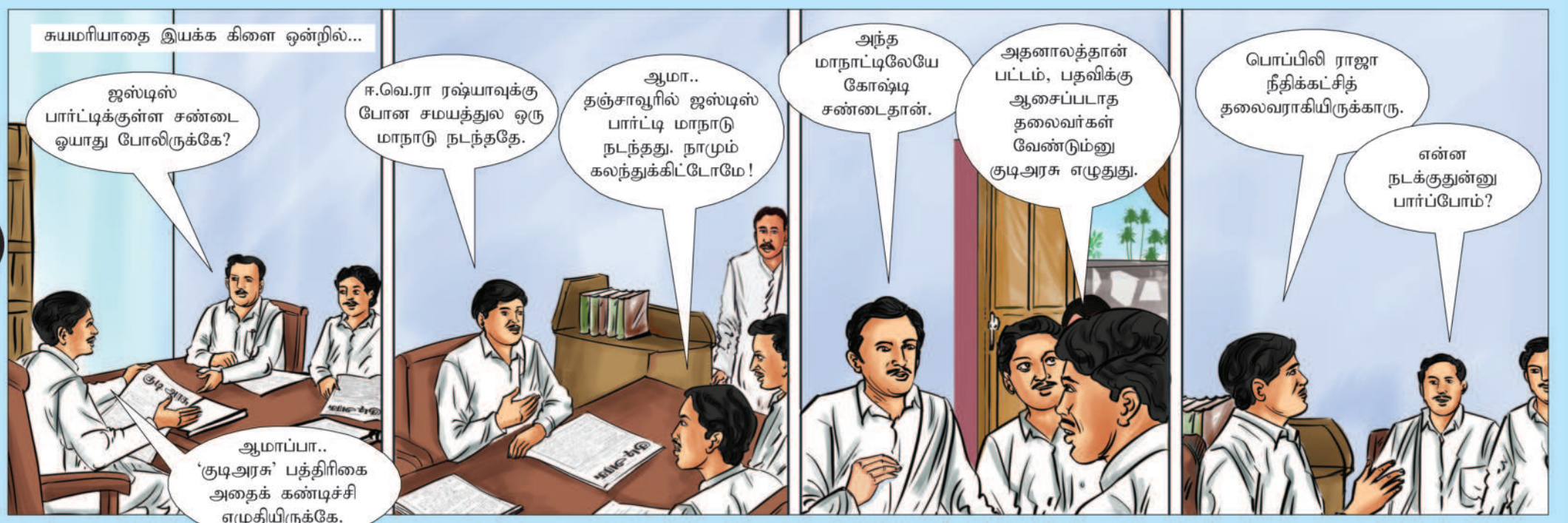
‘முதல்’ இழந்த அமைச்சர்!

1969-ஆம் ஆண்டு, மார்ச் 9-ஆம் தேதி சென்னை நேப்பியர் பூங்காவில் கழகத்தின் கூட்டம் நடைபெற்றது. அண்ணாவுக்குப் பின் கலைஞர் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு நடைபெற்ற கூட்டம் என்பதால், கலைஞரின் பேச்சு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ‘முதலமைச்சர் என்று என்னை எல்லோரும் வாழ்த்தினீர்கள். ஆனால், நானோ ‘முதல்’ இழந்த அமைச்சனாக, என்னை உரு வாக்கிவிட்ட முதலினை இழந்த அமைச்சனாக உங்கள் முன் நிற்கிறேன்’ என நெகிழி வைத்தார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

227

எழுத்து : கோவி.வெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்